

gens centrale kundskabsområder er den danske folkekirkes evangelisk-lutherske kristendom. På de ældste klassetrin skal undervisningen tillige omfatte fremmede religioner og andre livsanskuelser».

Undervisning i kristendomskundskab har som nævnt siden 1975 været et orienterende fag på linje med historie, og man kan næppe forestille sig, at forældre vil bede deres børn fritaget for undervisning i historie med den begrundelse, at undervisningen medfører samvittighedskonflikter for forældrene. Det er vigtigt at have et solidt kendskab til historien, både til sit eget lands historie og til verdenshistorien. Hvis ikke man kender historien, kan man heller ikke drage lære af fortidens fejltagelser, og disse kan måske dermed blive gentaget. Det er en udbredt opfattelse, at hvis man mangler historisk kendskab, bliver man rodløs i sit samfund.

Det er vigtigt at gøre sig klart, at formålet med historieundervisning ikke alene er en undervisning i årstal, krige og kongerækker, men at historieundervisningen også går ud på at styrke elevernes historiebevidsthed og øge deres lyst til og motivation for aktiv deltagelse i et demokratisk samfund.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at undervisning i kristendomskundskab er og bliver en naturlig del af den samlede historieundervisning, og at en fritagelse for kristendomskundskab er at løsrive eleven fra en sammenhængende undervisning i historie. Elever, der ikke deltager i kristendomsundervisningen, kommer uundgåeligt til at mangle helt basale kundskaber og viden om kristendommens historiske indflydelse på de sidste 1000 års danmarkshistorie.

Det er også vigtigt at forstå, at kristendommen indeholder et sæt af værdier, som er vigtige at kende til i forbindelse med omgangen med andre mennesker, og at disse værdisæt til dels afspejles i vores demokratiske system og lovgivning.

I disse år kommer der mange personer til Danmark med en anderledes kulturel baggrund end den, det danske samfund er baseret og grundfæstet på. Netop over for børn af sådanne forældre er det vigtigt, at forældrene ikke på baggrund af en misforstået opfattelse af indholdet af undervisningen i kristendomskundskab beder deres børn fritaget for undervisningen og

dermed afskærer deres børn fra en vigtig forståelse for, hvordan det er at være her i Danmark.

Et spørgsmål i debatten har været, om en ophævelse af fritagelsesbestemmelsen ville betyde, at Danmark kommer i konflikt med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions bestemmelser om religionsfrihed. Af denne fremgår det af artikel 9, stk. 1, at »enhver har ret til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed; denne ret omfatter frihed til at skifte religion eller tro samt frihed til enten alene eller sammen med andre, offentligt eller privat at udøve sin religion eller tro gennem gudstjeneste, undervisning, andagt og overholdelse af religiøse skikke».

Det er forslagsstillernes opfattelse, at når faget ikke er forkyndende, men derimod er oplysende og orienterende på linje med f.eks. historie, så kan der ikke være nogen risiko for, at eleverne skulle blive udsat for en religiøs påvirkning, der strider mod menneskerettighederne. En ophævelse af fritagelsesbestemmelsen kan derfor næppe antages at ville bringe Danmark på kant med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions bestemmelser om religionsfrihed.

Sammenfattende mener forslagsstillerne, at undervisning i kristendomskundskab er et vigtigt fag for elevernes forståelse af det danske samfund og for deres fremtidige muligheder i Danmark. Da faget ikke er forkyndende, er det forslagsstillernes opfattelse, at den eksisterende fritagelsesbestemmelse skal ophæves.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen medfører, at muligheden for at blive fritaget for deltagelse i undervisning i kristendomskundskab i folkeskolen ophæves.

Til § 2

Ophævelse af fritagelsesmuligheden skal have virkning fra og med skoleåret 2001/2002, der sædvanligvis starter i slutningen af juli eller starten af august måned. Derfor skal loven træde i kraft den 1. juli 2001.